

Ds Richard Vissinga

Handelingen 1, 1-11, Genesis 28, 10-22 en Matteüs 28, 16-20 Hemelvaart 140601 ATK

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Het is voor mensen die leven in een tijd van ruimtevaart niet gemakkelijk meer zich nog iets bij een hemel voor te stellen. De eerste ruimtevaarder kwam terug op aarde en vertelde dat hij geen hemel had ontdekt. Wij kunnen vandaag alleen nog wat glimlachen bij het wereldbeeld zoals ons voorgelicht werd dat eeuwen geleden voorstelde: de aarde als een platte pannenkoek, als je ver genoeg naar de rand ging dan kon je er zelfs afvallen. De pannenkoek werd gedragen door stevige pijlers, die oprezen uit de wateren onder de aarde. En boven de platte aarde bevond zich het hemelgewelf met de wateren boven de aarde. En daarboven, in de hemel, daar woont God.

Wij kunnen ons vandaag geen voorstelling meer maken van de hemel.

Misschien is dat niet zo erg. Want kunnen wij ons van God dan soms wel een voorstelling maken? Toch net zo min? Niemand kan God zien, lezen we in de bijbel. Daarom zijn we zijn blij dat Jezus ergens in het evangelie zegt: wie mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien.

Maar waar God woont? Is dat een niet al te menselijke vraag? Die opkomt vanuit onze mensenwereld en mensenbegrippen. Mensen moeten ergens wonen, maar God?

Misschien komen wij vandaag niet verder dan te zeggen: God woont in de wereld van God.

Dichterbij kunnen we niet komen. Maar precies dát bedoelt de Bijbel met 'hemel'.

Bijbels gesproken is de hemel niet anders dan de woonplaats van God.

Daar waar wij niet kunnen komen. Wij wonen op de aarde en God woont in de hemel.

Een paar jaar geleden kwam ik onder de indruk van het boek van Pim van Lommel, getiteld Eindeloos bewustzijn. Het was hem als cardioloog opgevallen dat sommige patiënten bij zogenoemde 'bijna-dood-ervaringen' soortgelijke ervaringen opdeden. Zo kwamen ze terwijl ze uit hun lichaam waren getreden in contact met overleden verwanten. Die zeiden hen dat ze nu nog terug konden gaan. Op aarde wachten er nog mensen op hen. Als ze verder zouden gaan, zouden ze niet meer terug kunnen.

Wie teruggingen konden er later over vertellen. Wonderlijke verhalen. Over een andere wereld.

De wereld van God? Wie weet?

Wie gelooft in God zal er niet zoveel moeite mee hebben ook te geloven in een wereld van God.

En die noemt de Bijbel 'hemel'. En in de Bijbel vinden we daar inspirerende verhalen over.

Zoals van Jacob, die onderweg is en droomt. Hij ziet een ladder, die tot aan de hemel reikt. Hij ziet engelen opklimmen en afdalen. Jacob ziet dat er contact is tussen hemel en aarde.

Hij droomt dit terwijl hij voortvluchtig is. Hij is eenzaam in een onbekend gebied tijdens een donkere nacht. Hij ervaart het leven even hard als de steen, waarop zijn hoofd rust. Achter zich heeft hij zijn eigen slechte verleden, dat hem aanklaagt - zijn oude, blinde vader bedrogen, zijn broer het eerstgeboorterecht ontstolen - , en voor zich de toekomst die als een donkere muur voor hem oprijst. En het heden is voor hem niet meer dan een woestijn en een stapel stenen.

Hij voelt zich van God en mensen verlaten, wanhopig, zwervend.

Wat Jacob hier ervaart en doormaakt staat niet op zichzelf. Dit beleven zoveel mensen. Ook voor hen is het leven een woestijn, dor en droog; ze voelen zich eenzaam en zijn wanhopig.

Juist dán verschijnt God aan Jacob. Hij blijkt een God te zijn die anders is dan de goden. Geen God die hoog op zijn troon blijft zitten. Geen God die de goede beloont en de kwaden straft. Maar een God die mensen opzoekt in hun nood en ellende. Die hen niet aanziet op wat ze verkeerd gedaan hebben.

Hij laat zijn ladder neer vanaf de hemel en plaatst hem tot in het hart van bedriegers als Jacob.

Jacob ervaart in deze nacht dat de hemel geopend is. Dat er verkeer is tussen hemel en aarde.

De hemelvaart van Jezus, het verhaal dat we lezen in Handelingen 1, is de onderstreping van het tweerichtingsverkeer tussen hemel en aarde.

Jezus, die ons vanuit de wereld van God is komen opzoeken, als de engelen die van de ladder afdalen, en die ons met zijn licht, liefde en goedheid heeft aangeraakt, Jezus keert weer terug naar de wereld van God, als de engelen, die weer langs de ladder opklimmen naar de hemel.

Jacob heeft ontdekt dat de hemel boven hem niet gesloten is. Hij heeft de poort des hemels ontdekt.

Maar hij gaat daar niet doorheen. Bij het aanbreken van de dag zet hij zijn reis voort.

Hij heeft nog een lange weg te gaan, maar alles is nu anders geworden. Er is een besef in hem ontstaan dat hij niet alleen gaat, maar dat God met hem meegaat. Als een schaduw aan zijn rechterhand. God, die hem zal behoeden en bewaren in alles wat hem nog zal overkomen.

Jezus' leerlingen die volgens Matteüs op de berg afscheid van hun Heer nemen, worden door hem de wereld ingestuurd. Zij mogen en kunnen doen wat Jezus hen heeft voorgedaan. In zijn sporen gaan. Licht en liefde onder de mensen brengen. Tekenen oprichten van Gods Koninkrijk.

Ze staan nu op eigen benen.

En ze staan er niet alleen voor. Want straks is het Pinksteren. Dan is er de Geest van Jezus.

In zijn Geest is God hen en ons nabij. vertroost, bemoedigt en inspireert hij ons. Om net als Jacob eerder, en de leerlingen later verder te gaan, de wereld in, het leven door.

Amen